

[Ulrich.]

forstaar ved en Færdselsbane, er sikkert udmærket. Ligeledes at slaa fast, hvad man forstaar ved Lygtetændingstiden. Og Bestemmelsen om, at hvor der ikke staaar noget bestemt, men staaar en Fællesbetegnelse for Kørsel, omfatter det alle Færdselsarter, ogsaa cyklende, Trækvogne, ridende o. s. v., er sikkert fornuftig. Fastsættelsen af Lygtetændingstiden til $\frac{1}{2}$ Time efter Solens Nedgang og $\frac{1}{2}$ Time før dens Opgang er en Skærpselse af den nugældende Bestemmelse, som lyder paa $\frac{3}{4}$ Time. Hvorvidt dette er nødvendigt, kan der diskuteres frem og tilbage om. Jeg tror, at de $\frac{3}{4}$ Time i og for sig kan forsvares lige saa fuldt som det af Ministeren foreslaaede.

Hvad Ministeren har sat som § 4 — som efter min Mening er den vigtigste Paragraf i de almindelige Bestemmelser —, burde efter min Mening staa som § 2, thi det er jo den alt afgørende Paragraf. Man vil indprente dem, der færdes paa vore Veje, at udvise Agtpaaagivenhed og optræde hensynsfuldt overfor andre. Det er en overordentlig vigtig Bestemmelse, men den bør staa paa et saa fremskudt Sted i Loven, at den først og fremmest fanger Folks Opmærksomhed.

I Paragraffens Stykke 2 kommer Ministeren ind paa noget nyt, at der skal kunne paabydes et Mærke, der skal bæres af Mennesker, som mangler Syn og Hørelse, eller som er særlig svage paa Syn og Hørelse. Dette er en udmærket Foranstaltning, som sikkert vil gaa ind i Folks Bevidsthed, naar det ellers bliver et fornuftigt Mærke, der ikke falder sammen med de forskellige Afholdsmærker, som man ikke lægger Mærke til, men et Mærke, som tydeligt angiver, at her er en Person, overfor hvem Færdselen skal vise særlig Opmærksomhed.

§§ 2 og 3 er jo udmærkede Paragraffer, deri er jo optaget den nuværende Motorlovs § 37, men jeg synes, der er givet alt for udenslede Regler for, hvad det er man kan foretage sig fra Politiets Side angaaende Færdselstavler, alle disse forskellige Indgreb i Reklametavler o. s. v. Det er Ting, som nu delvis findes i vor Politivedtægt, og her giver man altsaa en meget omstændelig Forklaring, oven i Købet inddelt i 2 Paragraffer og i 6 Punkter, paa, hvad det er, man paa dette Omraade kan foretage.

Har det i og for sig nogen Interesse for dem, der deltager i Færdselen, at alle disse Bestemmelser staaar i Paragraffen? Det er jo noget, som ikke omhandler selve dem, der kører, rider eller gaar paa Kørebanen, Vejbanen, det er noget, der kun vedkommer

Politiet, saa jeg synes, det er tvivlsomt, om det egentlig har sin Plads i en Færdselslov. Man agter vel ikke at forlange, at enhver, der deltager i Færdselen, hvad enten han er gaaende, kørende, ridende eller cyklende, skal være saaledes hjemme i §§ 2 og 3, at de ved en Eksamination skal kunne svare paa, hvad der staaar i dem. Jeg finder det i alt Fald ganske overflødigt, men det kan vi altid forhandle nærmere om i Udvalget. Hvad der staaar i Paragrafferne, er godt nok, Spørgsmaalet er kun: Er det nødvendigt at have det staaende i Færdselsloven, kan det ikke lige saa godt staa et andet Sted?

Saa kommer Afsnittet om Fodgængere, og dette Afsnit forekommer det mig, at Ministeren har været noget uheldig med — eller rettere sagt det Udvalg, der har udarbejdet Forslaget. Det forekommer mig, at dels er det daarligt Dansk, dels er der benyttet Udtryk, som ikke er let forstaaelige, og som i alle Tilfælde vil bevirke, at Folk vil trække paa Smilebaandet, naar de læser det. Naar der staaar i § 5, at Fodgængere ikke maa tage Ophold paa Kørebanen, er dette jo en ganske mærkværdig Bestemmelse at sætte ind i en Lovparagraf. Jeg forstaar godt, hvad det er, Ministeren vil med dette, men det maa jo kunne udtrykkes paa en saadan Maade, at det virker mindre latterligt, end det gør i den nuværende Redaktion.

Det forekommer mig, at der burde staa i dette Stykke 1, at Fodgængere maa ikke færdes langs ad Kørebanen, naar brugeligt Fortov findes og der er Plads paa dette. Er dette ikke Tilfældet, har de Ret til at færdes langs ad Kørebanen, men skal være agtpaaagivende overfor den øvrige Færdsel og vige til Side, naar de forskellige Varselsignaler gives. Og som 2det Stykke, at Fodgængere maa, dersom de af en eller anden Grund skal ud paa Kørebanen — der kan jo være mange forskellige Grunde —, gøre Opholdet dér saa kort som muligt og maa udvise den største Agtpaaagivenhed overfor den øvrige Færdsel.

Hvis der havde staaet det i disse to Stykker, havde man været inde paa noget af det rigtige. Men naar man skriver, at Fodgængere ikke maa tage Ophold paa Kørebanen, tænker man sig uvilkaarligt, at en gaaende pludselig vil lægge sig til Hvile paa Kørebanen og tage sig en lille Middagslur. Men det falder jo ganske naturligt ikke nogen Fodgænger ind at gøre dette, hvis han da ikke er beruset, thi det er noget, der siger sig selv, at det kan man ikke; man kan heller ikke pludselig slaa sit Telt op paa Landevejen og bilde sig ind, at man kan faa Lov til at bo paa Kørebanen.